

Rdějící se prorok

Nechť Pán udělí tématu *Rdějící se prorok* své požehnání.

² Dnes ráno jsme se hluboce zabývali prorokem, který měl na sobě šaty z druhé ruky. V souladu s Písmem si dnes večer uvědomujeme, že sami nosíme šaty z druhé ruky. My... Ty šaty. Jsem tak šťasten, že to jsou šaty z druhé ruky, a roucho, které teď nosíme bylo Bohem uznáno za spravedlnost, skrze Ježíše Krista. A neoblékáme moly sežrané roucho nějaké lidské teologie, které bylo sežráno moly a šváby, nebo podobně, říkájíc: „Dny zázraků pominuly a není už nic takového jako všudypřítomnost Ducha Svatého.” My ale nosíme roucho Jeho spravedlnosti.

³ [Prázdné místo na pásku—vyd.] Ne skrze naše vlastní schopnosti, nýbrž skrze ty—ty schopnosti našeho Pána Ježíše.

⁴ Když přijdu k Jordánu, chci být oděn Jeho rouchem a v Něj doufat. Velký stín brány, která stojí před každým z nás, se jmenuje „smrt” a každým úderem našeho srdce jsme o jeden úder blíž mezeře, skrze kterou musí projít každý muž i žena. Až přijdu k té mezeře spolu s vámi věřícími, jsem tak šťastný, že vím, že jsem tam nepřišel s pocitem v mysli a v srdci, že jsem vykonal něco velkého. Jdu tam s vyznáním a s vědomím, že jsem hříšník a u vědomí, že chci být zahalen rouchem Jeho spravedlnosti; a se svědectvím: „Znám Jej v moci Jeho zmrtvýchvstání.” Pak, až nás zavolá z hrobu, chci vyjít.

⁵ Nyní, tohoto večera se naše scéna a drama vztahuje k textu o jiném dni v Izraeli, vzdáleném několik století do minulosti, do—do doby Eliáše. Za dob království Izraelského bylo mnoho vzletů a poklesků. A nyní naše scéna tohoto večera...

⁶ Dnešního rána jsme sledovali scénu, kde se konaly mnohé tělesné napodobeniny, jako třeba tam ve škole proroků byli vzdělávání, aby se stali proroky. A jak byli omezení, nebyli s to pochopit Boží moc. Domnívali se, že síla, která pozvedla Eliáše, jej odhodila někde v horách a poslali průzkumnou skupinu, která by po něm pátrala. Přičemž Elizeus moc dobře věděl, že jej Bůh vzal do chvály. Vždyť nebyl k nalezení. Bůh jej vzal a on byl ušetřen smrti tím, že odešel Domů k Bohu, na Ohnivém voze s Ohnivými koni. A pak jsme viděli, že jejich semináře a jejich skutky vyplývající z jejich vlastní teologie nefungovaly. Je třeba vyvolení a Boží povolání, aby se někdo stal Božím prorokem.

⁷ Dnešního večera nalézáme Izrael ve stavu odpadnutí. Izrael prožil své vzlety a poklesky. Byl přesným předobrazem dnešní

církve. Někdy se nachází na střeše, jindy zase v údolí. Je nám toto zapotřebí, abychom si dobrých věcí vážili. To je to, čemu říkáme zákon kontrastu.

⁸ Černý muž z Afriky nikdy nevěděl, že jeho kůže je černá, dokud neuviděl Davida Livingstona. Pak řekl...Pak si uvědomil, že jeho kůže je černá, protože Livingstonova byla bílá. To je kontrast.

⁹ Nikdy bychom nevěděli jak si vážit dne, kdybychom neměli noc. Nikdy bychom nevěděli, jak si cenit sluníčka, kdyby nebylo také zamračeno. Nikdy bychom si dost nevážíli spravedlnosti, dokud jsme se nepotkali s nějakou nespravedlností. Nikdy bychom si neuměli vážit dobrého zdraví, dokud jsme neměli zdraví špatné, nějaké špatné zdraví. Pouze ti...

¹⁰ A z toho důvodu si myslím, že si nebe budeme tak velmi vážit, protože jsme jednou žili na zemi. Myslím, že zákon kontrastu...Důvodem, proč si tak velmi vážíme Ducha Svatého dnes večer je, že jsme žili tak dlouho v církvi, která nám říkala, že něco jako to neexistuje. Důvodem, že si toto dnes večer vážíme je, že jsme měli opak. A to je ta cesta, kterou Bůh zamýšlel, protože jeho lid měl své vzlety a poklesky. Nikdy bychom nevěděli jak si vážit vrcholů hor, dokud jsme se neocitli v údolí. Také bychom nevěděli jak si vážit dobré vody, dokud jsme se nenapili špatné. A pak vy—vy...Celá ta cesta skrz, to je zákon kontrastu.

¹¹ Nyní, Izrael byl v jednom ze svých stavů odpadnutí, a hleďte, co oni provedli!

¹² Nyní, Izrael byl vyvoleným, vybraným, odděleným lidem, Bůh vyvolil Izraele za jedním, zvlátním účelem, krev Izraele měla být nejčistší krevní linií, protože z toho rodokmene měl přijít sám Mesiáš.

¹³ Přes celý Starý zákon Bůh se ukazoval v člověku. Bůh se ukázal v Abrahamovi jako v důvěřujícím věřícím. Bůh vystupoval v Davidovi jako král. On vystupoval v Josefovi jako spravedlivost. On vystupoval v Mojžíšovi jako prorok, kněz, zákonodárce. On vystupoval po celé věky v proroka. Dal vždy samého Sebe poznat v člověku, částečně, skrze proroka, krále, kněze, zákonodárce, atd. Ale v Kristu On přebýval v Ném, plnost Božství v těle, vědouce, že tento Duch musí nakonec najít místo odpočinku. V Eliášovi on byl člověkem Boží spravedlnosti. On vykřičel spravedlnost Boží. A Mojžíš byl zákonodárcem, buď ses tomuto znamení podrobil, anebo jsi byl vyloučen. Ve všech těchto věcech byl reprezentován Bůh. Ale když On sestoupil ke Kristu, On byl dokonalý, celá plnost Božství v těle spočinula v Kristu.

¹⁴ A Bůh reprezentoval samého Sebe v této plnosti už jednou předtím. V knize Genesis, podle řádu Melchisedechova: „Bez

otce, bez matky; počátku dnů, konce let nebo skonání života.” A On byl Knězem, Králem Salému, knězem Boha, Boha nejvyššího, Kterýž byl bez začátku a konce. Nebyl ničím jiným, než předobrazem Pána Ježíše Krista. Proto On byl Králem Salému, jež je Králem Pokoje, jež je Králem Jeruzaléma. A On byl v předobraze. Dokonce patriarcha Abraham Mu zaplatil desátky. On byl předobrazem příchodu Ježíše Krista. Tentýž Melchisedech potkal Abrahama tam v rovinách, před zničením Sodomy a Gomory. A—a On jej potkal po Sodomě a Gomoře poté, co Abraham zaplatil desátky ze všech kořistí, o které oloupil krále.

¹⁵ Všechny tyto věci jsou stínem, předobrazem Krista. A nyní, všechny stíny vytvořené starozákonními svatými, jejich vzlety a poklesky byly odrazem, předzvěstí a příkladem pro nás dnes.

¹⁶ Nyní, zjišťujeme, že Izrael neměl vytvořit smíšené manželství. Měli uzavírat manželství mezi sebou, žádný Izraelita si nikdy neměl vzít pohana, nýbrž měli zachovat svoji krevní linii čistou. A tak až dodnes, věřím, že židovská krevní linie je nejčistší krevní—krevní linií ze všech dnes na zemi, jsou to židé. Oni stále vyhlížejí Mesiáše. Ale On... Víme, že On již přišel; a jejich oči byly zaslepeny, abychom obdrželi příležitost k pokání skrze Krista.

¹⁷ Nyní, v době kralování Ezdráše, děti Izraele začaly odpadat. Odešly a vzaly si moábské ženy, vzaly si ženy z Amorejských, Perezejských a mnoha dalších národů. A nejen, že se s nimi oženili a páchali mezi nimi smilstvo, nečistotu, znečišťují tu krevní linii, která je linií života.

¹⁸ A jaký je obraz, který dnes představují církve, způsob, jakým odpadají od toho starého vydání vytesané linie, kterou Bůh uložil církvím. Pravidlo, podle něhož jsme měli žít, církev páchá smilstvo se světem. To je návrat do světa a začali tam se světem koketovat.

¹⁹ Nyní, to uvedlo proroka do rozpaků v takové míře, že když přišel před Boha, jeho tvář se zarděla. Poprvé, když o tom uslyšel a viděl morální úpadek jeho lidu, zranilo jej to tak velmi, že usedl a pomazal se, škubal si vlasy z brady, a s těžkým srdcem přišel před Pána v modlitbě. Pak, když byla večerní oběť obětována, odebral se do svatyně, padl na svá kolena a rděl se před Bohem pro hříchy lidu.

²⁰ Nyní, rděl se za purpurovou barvu červených světél na ulici. Nestyděl se za opilé opilce v pekelném doupěti, i když je to špatné, jak jen to může být. Nýbrž rděl se za hřích vyvolených.

²¹ A to, co dnes potřebujeme je o něco více proroků, jež by měli Boha natolik ve svém srdci, aby se v Boží přítomnosti

rděli za hříchy lidí, kteří sebe nazývají lidem Božím a jednají podle svého. Jaká hanba, že jsme padli tak nízko! Mravnost našich lidí. . .

²² Toto není jednoduché téma ke kázání. Měl jsem možnost uvažovat o mnoha věcech, o kterých se mluví jednodušeji. Ale bratře, pokud někdo nevystoupí v tomto hříšném a cizoložném dni, ve kterém žijeme a nepojmenuje vše podle barvy, co se pak stane? Někdo to musí říci. Někdo to musí před lidi postavit.

Možná to Ezdráš nechtěl udělat, i když to leželo na jeho srdci.

²³ A když uvidíte služebníka Božího, který se stal tak upřímným, že leží na své tváři, ruce zdviženy do vzduchu, modlíc se k Bohu a stydíc se za nepravosti lidu, pak uvidíte, jak probuzení začne. Člověk se nemůže položit v přítomnosti Boží, církev nemůže stát v přítomnosti Boží a činit pokání, dokud Duch Svatý nesestoupí a nedá pomazání a sílu a nezačne pohnutí Boží tam mezi těmi lidmi. Musí se tak stát!

²⁴ Ukažte mi muže. Ukažte mi dalšího Calvina, Knoxe, Finneye, Sankeye, nebo kohokoliv z těch, kteří pociťovali břemeno lidu, kteří leželi na svých tvářích, křičeli a modlili se k Bohu. Pošlete znovu Johna Smitha Baptistické církve, který se modlil celou noc pro nepravosti lidí, tak, že do rána jeho oči od pláče opuchly, tak, že jeho žena jej vedla ke stolu a podávala mu snídaní lžící. Ukažte mi znovu Johna Wesleye, tuto planoucí hlaveň vytaženou z ohně a já vám ukáži probuzení.

²⁵ Co vlastně oni dnes dělají, my poklepáváme jen po zádech. Nazýváme to *tak a tak*, a probuzením, když to žádné probuzení není. To je pravda. To je podněcování náboženských emocí mezi lidmi, ale ne probuzení.

²⁶ V těchto dnech měli náboženské skupiny. Měli v těchto dnech podněty, ale potřebovali probuzení.

²⁷ Ovšem, můj drahý bratře a sestro, morálka tohoto národa tak poklesla, že by se i pes styděl. I toulavý pes by se styděl, kdyby to jen dokázal, ta nemravnost našich lidí! To, co lidé už před lety, věci, které máme, co tento—tento národ udělal, věci, které tito lidé udělali! To je vše pro nedostatek modlitby.

²⁸ Církev, která to měla vskutku dělat, nevěřila na kino, na tato představení své děti nepouštěli. Vyhýbali se filmovým představením. A dnes mají dokonce. . .Dostali kino do svých vlastních domů. V každém domě je televize.

²⁹ Na místo přesvědčení, že pití piva je špatná věc, na místo přesvědčení. . .John Barleycorn, jak mizerný chlapík to byl. Dnes šedesát procent tak zvaných křesťanů vypije společenský

přípitek nejméně jednou do roka. Pak, kolem Vánoc jdou na velký mejdan, když mají své oslavy. To proto, že přijali vzdělání, jež zaujalo místo spasení. Tím se to nikdy nestane.

³⁰ Co je nám třeba, je probuzení. Přilepujeme kukuřičnou náplast na kuří oko, pak ji odstraňujeme; další náplast a znova odstraňujeme a stále zjišťujeme, že je tam bolest. Co dnes potřebujeme, není společenská reforma, nejsou to intelektuální rozhovory. Co je nám dnes potřeba je staré vydání, Bohem z nebe poslaná transfuze krve. Kukuřičná náplast na kuří oko nám vůbec neprospěje. Jsme chudokrevní. Potřebujeme transfuzi Krve. Potřebujeme se vrátit k Evangeliiu starého vydání, jež volá k pokání před Bohem. Ne vyznání se suchýma očima skrze potřesení ruky; nýbrž skrze Boha poslané probuzení Ducha Svatého s přivlastněním čištění Krví Pána Ježíše Krista v každém lidském srdci. Potřebujeme, aby v Církvi probuzení začalo a zasáhlo celý národ. Zemřeme, zahyneme, jsme ztraceni bez tohoto typu probuzení.

³¹ Jsem úplně nemocný a otrávený při pohledu na malá, banální takzvaná Hollywoodská probuzení, kam lidé přicházejí a dostávají se do emocionálního vzrušení na několik hodin, nebo na den, dva, nebo týden, dva, odcházejí a to je vše. Bratře, můžeš být v... rozrušen skrze probuzení. Můžeš mít emoce. Můžeš mít dobré úmysly. Všechny tyto věci jsou v pořádku, ale toto nám dnes není potřebné.

³² Potřebujeme křest Duchem Svatým k proměně emocí, intelektu, názoru, vzhledu, životů lidí a k vrácení těch věcí znovu zpět na správnou cestu. Mimo transfuzi Krve z Golgoty veškeré naše reformy jsou naprosto zbytečné.

³³ Nepotřebujeme Spojené národy. Máme tam Spojené národy a přitom co oni udělali? Boží Jméno není již vzýváno. Mají strach Je vzývat. Jistá duchovní skupina se zeptala: „Proč nemají modlitby?“ Řekli: „Snad bychom zranili někoho z těch, kteří nevěří v Boha.“

³⁴ Ó, co je nám potřebí, je probuzení. Nehraje roli zda to někoho pohoršuje, my jsme obdrželi Evangelium, abychom je kázali a řekli rovnou co jsme a pracovali. Jistě. Nedal bych vám ani groš za nějaký program, který vynechal Boha, ať je to kdekoliv ve Spojených národech, nebo velké čtyřce, cokoliv by to mohlo být.

³⁵ Dokud se tento národ neprobudí a neuvědomí si, že bez Krve Pána Ježíše Krista umíráme; dokud se jednotlivci neprobudí z toho důvodu, že umíráme. Příčinou, proč umíráme je to, že jsme bez originálu, cesty, léku, léčebného prostředku, jež nám Bůh dobyl na Golgotě.

³⁶ Není divu, že to způsobilo, že se člověk stydí! Není divu! Skutečný, pravdivý kazatel hledí na svoje shromáždění a

snaží se vést je před Boží trůn. Navštěvuje jejich domy a nachází je při kouření cigaret, vzájemném vykládání špinavých vtipů, na zadním dvoře pořádají večírky s partou u piva; chodí po ulicích, jejich mladé ženy ve středním věku atd., a dokonce babičky v krátkých šortkách. Matka s dítětem v náručí venku na ulici natolik sexy oblečena, aby upoutala pozornost nějakého podloudníka, který jde po ulici; a nazývají sami sebe křesťany. Způsobilo to, že kdokoliv z pravých Božích mužů by se styděl přivést takovou osobu do Přítomnosti Boží. Jistě!

³⁷ A veškeré naše připojování se k církvi a získání nejvyššího společenského stupně, je nesmyslné jak onehdy, stejně tak i dnes. Přiveď nás zpět k Bohu, ne pomocí injekce vzdělávání, ne pomocí injekce náboženských reforem, ne pomocí injekce nějakého druhu lidmi vytvořené teologie. Nýbrž starého vydání křtu Ducha Svatého seslaného od Boha z nebe, v letničním prožití rozzhavení ve zbožnosti. A umístění tam drahokamů, které Bůh zamýšlel, aby tam byly, synů a dcer Božích. Dokud to neuděláme, bratři a sestry, budeme mít stále ženy s ostříhanými vlasy, make-upem, vypadající sexy; muži budou pít a kouřit a nazývat sami sebe křesťany; je to proto, že nic lepšího neznají. V jejich srdci leží ten stejný kořen tělesnosti, a my přece potřebujeme očistu církve od sklepa až po kazatelnu. Amen. Je to pravda.

³⁸ Co je nám dnes potřeba, jsou nějací rdějící se proroci. Bůh... Někdy v modlitební řadě přicházejí lidé, aby za ně bylo modleno a vypadají jakoby šli do domu špatné pověsti. To je pravda. Přicházejí Boha o něco prosit a vypadají jako Jezábel. Co je nám dnes potřeba, je očista domů, rozehratí srdcí skrze Boží proroky, kteří budou stát za kazatelnou a provolávat ty věci a říkat, co je správné a co špatné; budou nekompromisně hlásat Evangelium až hříšníci padnou na podlahu a budou plakat, dokud Bůh nesešle Ducha Svatého, který vyčistí jejich životy. Amen. Víme, že to je pravda. To je pravda.

³⁹ Nedávno jsem zde kázal a řekl jsem, že každá žena v tomto městě je tak nebo jinak vinná cizoložstvím. Ony jsou. Ženy jdou do města a nejsou téměř schopné si koupit šaty, leda naprosto přilnavé. Nejsem tady pro... Toto je moje vlastní církev. Mám právo kázat to, co Duch Svatý řekl, abych kázal. Jistě.

⁴⁰ Dovolte mi vám říci. Nekritizují vás, moje sestry. Neučí vás ovšem Duch Svatý jinak? Pokud tomu tak není, obávám se, že jste Ducha Svatého neobdržely. To je pravda. Duch Svatý, to není „vykřikování“. Duch Svatý není „tančení v Duchu“. Duch Svatý není „mluvení v jazycích“. Duch Svatý je spravedlnost. Bože, dej nám probuzení Ducha Svatého Bohem seslané spravedlnosti.

41 Neuvědomujete si, že když se takovým způsobem oblečete a kráčíte po ulici a muži budou na vás hledět nesprávným způsobem, že na Soudu... Můžeš být před svým manželem čistá jako lilie. Ale na soudu budeš uznána vinnou ze spachání cizoložství s tímto chlapíkem, před kterým ses předváděla.

42 Není divu, že se z toho důvodu člověk zardí! Není divu! Ale jak to působí na Boha? Když Bible na začátku říká: „I On litoval, že učinil člověka.“ Boží srdce bylo zarmoucené, když pohleděl na ně v těch dnech před zničením potopou, že vůbec učinil člověka. Co se stalo? „Synové Boží viděli dcery lidské, že jsou krásné.“ To je zvrhlost. Toto bylo sexuální smíšení. To byla ta věc, která vypudila děti Boží ze záhrady Eden. To byla věc, která přivodila Boží soud, aby se přivedl na zem pokoj. To byla ta věc, která způsobila jejich zničení. Bylo to stejné smíšení mezi muži a ženami, které způsobilo potopení Sodomy a Gomory na dno Mrtvého moře.

43 Bylo to řečeno skrze proroky. Bylo to řečeno skrze Pána Ježíše, že: „Jako bylo v těch dnech, tak bude před Příchozem Syna Božího.“ Pozorujeme (dnes) a vidíme, že církev už nebere svůj vzor více z Bible, z Rut, z Noemi, ze Sary a jiných z Bible. Ale oni si berou vzor, dokonce ženy v církvi, z Hollywoodu a ze samých ďáblových kousků.

44 Jak dokonce naši lidé, kteří nazývají sami sebe křesťany, odcházejí tam na tyto špatné, lidské cesty. Ty nahrávky Elvise Presleyho, ať se jmenuje jakkoliv, jedni z nejvíc oklamaných a ďáblem posedlých lidí, které jsem kdy ve svém životě slyšel. Arthur Godfrey a jiní takoví a poslouchat nějaké ty nesmysly v rádiu; a odmítnout poslouchání kázaného Evangelia a Bible. Bože, buď jim milostiv. Jaký druh ducha jsme mezi sebe dostali? Vskutku tak.

45 Není divu, že se Boží prorok před Pánem červenal. Věděl, že to byla nespravedlnost. Stál příznávajíc si to, řekl Bohu: „Jsme nespravedliví.“

46 Skutečně jsme, přátelé, dokud se nevrátíme na místo transfuze Krve. Skoncujme s pokusy přilepování náplastí. Skoncujme s pokusy přikládání nějaké masti. Uzdravení nemůže nastat, dokud krevní oběh nebude v pořádku.

47 To je důvod, proč se lidé stali diabetiky. Když se takový poraní, snad se nikdy neuzdraví. Proč? Protože skutečné červené krvinky jsou pohlceny.

48 A celá církev se stala diabetická. A nad každým malým úderem, jež přichází, místo jít napřed, vy do toho stoupáte. To se nemůže uzdravit. Sobeckost, chtivost, nemravnost a všechno jiné, co je v Božím rejstříku „špatných skutků“, církev tyto zlozvyky vstřebává. Muži pijí, kouří, vykládají špatné vtipy. Ženy

stříhají svoje vlasy, nosí make-up, dělají všechno možné, nemorálně se oblékají, aby se ukázaly před lidmi. Všechny tyto věci jsou pro nedostatek Krve Pána Ježíše Krista k očištění nás od veškeré nespravedlnosti. Amen. Může vám to připadat tvrdé. Jistě, tvrdé to je, ale je to Pravda.

⁴⁹ Pokud nezapudíme soudy všemohoucího Boha, budeme jednoho dne zde přistiženi atomovým výbuchem, jež odešle každou duši do Věčnosti k setkání s Bohem, který rozpozná pouze Krev Svého Syna, Ježíše Krista. Rád bych vás viděl přicházet pod Krví. Mou radou pro vás je, dejte se do pořádku s Bohem. Moje rada pro vás.

⁵⁰ Tedy, proč nemůžeme mít víru? Proč nemůžeme mít větší uzdravování, než máme? Proč nemůžeme začít pořádně stavět? Je to proto, že nalepujeme náplast; že ji nalepujeme na ostny, přilepujeme kousky tkanice. Pokoušíme se tyto věci zahalit, místo abychom řekli, že nám je zapotřebí transfuze. Jsme bez krve. Jsme bez Krista. Nenechte se oklamat.

⁵¹ Nedovolte ďáblu, aby vás poklepal po rameni a říkal: „V pořádku, chodím do kostela.”

⁵² Ďábel chodí také. To je pravda. On to dělal; jistě vystupuje k Bohu, jde do kostela tam nahore, v nebesích; přistupuje před trůn Boží, se syny Božími, s nimi sedá; pak měl audienci s Bohem. On řekl: „Kde jsi byl?”

⁵³ Odpověděl: „Chodil jsem sem a tam; nahoru a dolů po zemi.” To je, kde on byl.

⁵⁴ Tedy, ďábel chodí do kostela. Ďábel do církve náleží. Ďábel jedná jako křesťan. Ďábel je podvodník. Pokud by nejednal jako křesťan a nejednal jako církev, nebyl by podvodníkem; žádný člověk by nemohl být podveden. Jediná věc, je to rozdílné jako mezi bílým a černým. Je v protikladu jedno s druhým. Ale On... Bible říká: „Bude to tak blízko, že by oklamal také samotné vyvolené, pokud by to bylo možné”, tento duch v posledních dnech. Přátelé, jsme tam.

⁵⁵ To je čas pro Boží proroky, ó bratře, pro kazatele pokud se to tak dá říci, napříč celým národem, padnout na svoji tvář.

⁵⁶ I když je devatenáct milionů baptistických církví ... Devatenáct milionů baptistů v Americe raději; třináct milionů metodistů; jedenáct milionů lutheránů; deset milionů presbyteriánů. Pro smilování, myslíte na to! A neustále míčové hry, zábavy. Ve středu večer, někdy v neděli večer zůstávají doma, aby poslouchali televizi a rádio, staré žerty a vtipy přímo z Hollywoodu. Tvoje duše se válí v takových odpadcích.

⁵⁷ Přičemž bys měl mít někde svoji Bibli, ležet před Bohem na svých kolenou, modlít se pro hříchy této země.

⁵⁸ A já jsem vinen s vámi. Udělal jsem rozhodnutí. Skrze pomoc a milost Boží, pokud mne náš Bůh posilní, abych to udělal, jsem rozhodnutý tlačit se kupředu ku znamení vysokého povolání v Kristu Ježíši, dokud mne smrt neosvobodí. Bože, pomoz mi to udělat! „Pomoz mi“, je mou modlitbou. Když vidím skutky, vidím věci, které jsme já i vy viděli, to zaostávání, a stalo se duchovně anemické.

⁵⁹ A tato modlitebna jež je známa v celém světě, ta malá betonová plocha umístěná tam na rohu, Bůh vás vyvýšil před národem. Jistě.

⁶⁰ Myslím na Davida, co jednoho večera řekl: „Zde jsem, žiju v cedrovém domě a truhla mého Boha přebývá ve stanu.“ Dodal: „Postavím Mu dům.“

⁶¹ Nátan, prorok řekl: „Dělej vše, co je ve tvém srdci, neboť Bůh je s tebou.“

⁶² Této noci se Bůh zjevil Nátanovi a řekl: „Da- . . . Jdi a řekni Davidovi, čím jsi byl, Davide?“ Byl jsi. . . Vzal jsem tě z ovčince, z přítomnosti ovec. Udělal jsem ti velké jméno, jako velkému člověku v národě.“

⁶³ Kdo to byl, kdo sedával v té malé modlitebně? Staré naplaveniny, odněkud vykopnuté, sedávající na rohu ulice Eighth a Penn, jen ztěžka Jeffersonville vědělo, kde se to nacházelo a lidi, kteří sem přicházeli. A dnes vás Bůh skrze Svoje milosrdenství povýšil a učinil velkým lidem. Bombaj v Indii ví, kde se tato modlitebna nachází. Durban vás poznal; všechny další národy. Afrika ví, kde je toto místo; Indie, Německo, Anglie, Finsko, Švédsko, Evropa, Asie, všichni, až po Thailandské ostrovy a ještě dál, oni to všechno ví. A Bůh nás udělal příkladem pro lidi. A představit si, že potom, co Bůh toto udělal se ohlížíme a maříme čas věcmi toho světa a stáváme se duchovně velmi chudokrevnými. Právě, jsme povinni být majákem, jež je postaven na vyvýšenině, svící, jež nemůže být schovaná. Ó, Bože! Jsem tak vinen, jako všichni ostatní.

⁶⁴ Co bych si přál, přeji—přeji si starého vydání, Bohem seslané pokání a volání k Bohu, aby když muž a žena vejdou těmi dveřmi o berlich, mohli odejít bez nich. Když ke dveřím je přiveden slepý, odejde se zrakem. Když přichází hluchý, ať odejde slyšíc. Když vejde hříšník, černý a špinavý od hříchu, odejde obmytý v Krvi Beránkově. Nemůžeme to udělat? Bůh povolal Izraele a udělal jej příkladem. Bůh povolal nás a udělal příkladem, ale my jsme Boha zklamali, a proto se v přítomnosti Boží červenáme.

⁶⁵ Jen pomyšlení na věci, které On pro nás udělal! Jak nás pozvedl z ovčince! Jak nás udělal po celém světě známými! Jak velkou věc pro nás udělal! A my se ještě loudáme, točíme se dookola, jdeme ven a nepřipadáme si být upřímnými. Nemáme

více žádnou modlitbu a něco takového, abychom správně chodili. Pokoušíme se uvést malý program, náplast na kuří oko, aby bolest polevila. Nemůžeš ulevit bolesti, dokud neobdržíš řádnou, cennou Krev, ve které by tato věc mohla být uzdravena. Přesně tak!

⁶⁶ Vystřihujete tu starou náplast a stáváte se diabetiky a to způsobí amputaci vaší nohy. Nepokoušejte se odmítnout *to* a obejít *to* a ustrihnout na *to* náplast na kuří oko.

⁶⁷ Nýbrž *to*, co máme udělat je přijít přímo před Boha a říci: „Bože, jsem anemický a potřebuji Tvoji Krev, která mne očistí od všech mých hříchů.” Toto je mojí modlitbou a doufám, že i vaší.

⁶⁸ Myslete na tyto věci, přátelé. Jednoho z těch dnů; může se stát před nastáním jitra, stejně jako za padesát let. Jedna raketová bomba, jedna z těch kobaltových, vodíkových pum by mohla . . . Celý národ je ve střehu.

⁶⁹ Postřehli jste *to* v novinách jednoho dne, kde požádali vědce, Pentagon, aby zodpověděli na létající talíře. Toto nebyl mýt. Nebylo *to* něco, co vymysleli. Byla *to* skutečnost. Byla *to* inteligence. Oni letěli v bitevní formaci. Mohli se zastavit. Mohli se dát do pohybu. Mohli se zastavit. Bylo je lze rozlišit. Byla *to* inteligence. Oni *to* vědí. Lidé se smáli. Řekli: „Létající talíře?” Dělalí si z toho žerty.

⁷⁰ Víte ovšem, co si o tom myslím? Ježíš řekl, že než se vrátí, budou na nebi znamení. Postřehli jste *to*? Než On začal, zničil Sodomu a Gomoru z důvodu jejich sexuální nevázanosti, poslal anděly, aby *to* vyšetřili. Andělé přišli na zem v několika posledních letech. Oni byli lidmi viděni; mímím čestnými, krví obmytými lidmi, kteří *to* vědí. Dokonce stáli a byli vyfoceni. *To* je pravda. Andělské Bytosti navštívily a vezmou zprávu zpět k Otci, že hřích se tak navršil, že jen s těžkostí je vidět hvězdy jak svítí. [Bratr Branham klepe pětkrát na kazatelnu—vyd.] Měsíc . . . Celý svět se potácí jak opilec přicházející v noci. Jistě.

⁷¹ Hřích mezi křesťany, mezi Vyvolenými! Zaprodali své prvorozenství za popularitu. Kazatelé vyměnili Evangelium za společenskou party. Vyměnili *to* staromódní, Krví obmyté Evangelium za lidský intelektualismus, aby mohli, přednášet intelektuální, společenské proslovy a zneužít Evangelium. Mnozí z nich odcházejí na pole, kážou a využívají Evangelium k osobnímu prospěchu, aby vydělali peníze. Mnozí z nich si pořídili velké garáže, auta a věci, které by jinak nikdy nemohli mít, osobní prospěch. Ne všichni; jsem vděčný, že ještě zůstal zbytek.

⁷² Ve dnech Ezdráše, když Ezdráš začal plakat, volal a káral hřích, víte, co se stalo? Všichni vyvolení, jež doufali v Boha se kolem něj shromáždili.

⁷³ Co je nám dnes zapotřebí, jsou muži a ženy...Vaši kazatelé těmto církvím káží a nazvou hřích „hříchem“ a potupují ho, skuteční Boží lidé by se měli bezprostředně kolem tebe shromáždit a stát při tobě. To je pravda. Toto je čas volání, je zapotřebí si říci, co je co a oddělit dobré od špatného. Dež nám to Bože, abychom našli odvahu to udělat.

⁷⁴ Jen pomyslete, co by se mohlo stát. Jak jsem vám již říkal, tuším, že snad tohoto rána jsem slyšel někoho říci, že po... Jeden z těch pozorovatelů, jež sleduje; zapomněl jsem jak se tomu teď říká, na převoz bomb nebo letadel. Nedávno se odněkud vzal program, který přivolal velké loďstvo se třemi tisíci proudových bombardérů s atomovými a vodíkovými pumami, visícími pod nimi.

⁷⁵ Nedávno tomu na velkém letišti v Shreveportu; jeden z těch chlapů se tam obrátil na shromážděných bratra Jacka. On řekl: „Máme atomové pumy, které visí přímo v našich hangárech.”

Řekl jsem: „Skutečně...”

⁷⁶ “V tom...” Chtěl jsem říct: “V—v letadlech; a denně do nich vstupujeme a trénujeme se na nich.”

Řekl jsem: „Obáváte se?”

⁷⁷ Řekl: „Nejsou vybaveny rozbuškami. Ale jsme v takovém střehu, že během minuty, šedesáti sekund, můžeme tam ty rozbušky mít a vyrazit. Natankovat palivo a jsme připravení, mohou s nimi okamžitě letět do Anglie.”

⁷⁸ Velké hangáry jsou rozmístěny v oceánu, všude. A říkají Rusku: „Troufňte si svrhnout jedinou pumu! Varujte se svrhnout jedinou atomovou pumu na Spojené národy, nebo někde a uvidíte, co se stane!”

⁷⁹ Co to bude? Bude to útok na Rusko. A pokud by toto udělali a začali by svrhávat tyto atomové a vodíkové pumy, způsobilo by to řetězovou reakci, která by spálila zemi jak knot, zcela roztavila. Víte, že by to zcela souhlasilo s Písmem. „Nebo země shoří a nebe taky.” Atomy této země budou spáleny.

⁸⁰ Žijeme v nebezpečném dni. Žijeme v dni, kdy lidé tohoto světa budou vyděšeni k smrti. Velcí mužové mají—mají obavu, kdo odpálí první pumu. Když vyletí první puma, pak nastane rychlá výměna.

⁸¹ Pro křesťana by to měl být na světě nejšťastnější čas. Časy se chystají změnit. Stáří se promění v mládí. Ach! Smrt prchne pryč. Nebudou už víc žádné nemoci. Už nikdy modlitební shromáždění za nemocné. Už nikdy modlitební shromáždění za ztracené. Nýbrž přijde Bůh a vezme vyvolené ze čtyř větrů země a shromáždí je pod Svými vlastními křídly a my budeme s Ním žít a kralovat navěky v Jeho nebi.

⁸² Ó, bratře, sestro, můj příteli, pokud nejsi připraven tohoto večera, smíš být připraven v této hodině. Dávám ti pozvání, aby jsi přišel k Ježíši Kristu dnes večer a přijal (Jej). Vy, kteří jste to brali jinak, vy, kteří víte, že nejste s Bohem tam, kde byste být měli, vyzývám vás k oltáři zároveň se mnou. Vyzývám jednoho každého, aby přišel sem a nejen řekl, ale tady zůstal, dokud Bůh neočistí tvoji duši od všeho, co se Jemu nelíbí, dokud odsud nevyjdeš jako nový člověk. Ne s kukuřičnou náplastí, nýbrž odsud odejdi s transfuzí krve, jež čistí naši krev a dává nový život a novou naději. Odejdi se křtem Ducha Svatého. Odejdi ne křičíc, ne tančíc přes příliš. . . Tyto věci jsou v pořádku. Ony všechny patří do církve. Ony jsou všechny součástí Bible. Ale o čem já mluvím, je o Duchu Svatém, Boží lásce.

⁸³ Jistého dne mluvil ke mně mladý muž. Jeho matka byla vzácná žena. Znal jsem tuto ženu, potkal jsem ji jednou nebo dvakrát. Řekla svému chlapci: „Ach, miláčku, přijď sem, chci, aby ses na mne podíval. Mám ve své ruce olej.” Dobrá, já mám taky. Je tam, kde jsem se potil. Nyní řekla: „Dostala jsem do ruky olej.” Řekla: „Co si o tom myslíš?”

⁸⁴ Chlapec pohleděl na svoji matku a řekl: „Matko, chtěl bych se tě na něco zeptat.” Chtěla ho přimět k modlitbě, chtěla, aby se modlil, aby mohla chodit více s Bohem. Řekl: „Když se olej dostal do tvé ruky, sňal z tebe veškeré tvé potupení? Dalo ti to milé prožití s Bohem, když ten olej. . .”

„Ne.”

Řekl: „Pak to nech na pokoji.” To je to.

⁸⁵ Ó, svět, náboženský svět, letniční lidé, vyhlíží po něčem fantastickém. Svět, tak zvaný vzdělaný svět, denominační svět hledá nějaké skvělé řešení, aby mohli vylepšit svoji denominaci a získat do ní více členů, „ještě milion”, znáte to.

⁸⁶ A národy vyhlíží po nějaké politické síle, jež přivede svět na kolena a přinese spravedlnost.

⁸⁷ Bratře, to nepřichází skrze letniční pošetilost. Stejně jako to nepřijde skrze protestantské organizace nebo katolickou hierarchii. Stejně to nepřijde skrze Pentagon, nebo skrze otočení listu, otevření nové stránky. To přichází skrze život vydaný Ježíši Kristu, skrze křest Duchem Svatým. Vše, kde schází toto, je špatné.

Modleme se.

⁸⁸ Současně bych prosil naši sestru, aby přišla k varhanám, k pianu. Dokud jsme v modlitbě, dokud každá osoba má skloněnou svoji hlavu, každá osoba je v modlitbě. Uvažuji v této chvíli, zda jste schopni přezkoušet svého ducha vůči Slovu Božímu. Jste v pořádku?

⁸⁹ Po této bohoslužbě, jak jsem vám řekl. Mám tchyni, která tam leží na smrtelném loži. Musím se na ni podívat. Ona umírá. Další, které zde znám, a které navštěvuji, leží na smrtelném loži, lidi, kteří tady v této církvi sedávají. Ó, bratře, sestro, taky tam vejdeš. Dostaneš se tam také.

⁹⁰ Nyní, řeknete: „Dobře, já—já to vím, bratře Branhame. Mám v úmyslu se v jednom z těchto dnů v těch věcech ujistit.” Ale pro tebe už nemusí být „jeden z těchto dnů”. To může být ten jediný.

⁹¹ Jak málo si byl vědom ten muž, který přijel z Kalifornie a jel do Michiganu toho dne se svojí malou chotí, když jeli autem; on v pick-upu jedoucí do svého nového domu. Právě se vrátil z námořní vojenské služby. Jak mohl tušit, když vyrazil toho rána možná z turistického přístavu, že z jeho manželky a dítěte budou během několika minut mrtvolky? A hned tam nad Henryville se jejich auto srazilo s autobusem. A řidič udělal. . . jeho auto bylo téměř přimáčknuto a zabilo ženu i malou holčičku. Doufám, že jejich duše byly s Bohem v pořádku.

⁹² Před několika týdny, když jsme s bratrem Woodsem přišli na místo havárie letadla, které se zřítilo zde za tímto dvorem, viděli jsme je vytahovat kusy těl osmi mužů, hlavy, nohy a ruce byly roztroušeny všude po tom prostranství. Když zvedali tato těla, vnitřnosti padaly z těchto lidských těl; možná dobří lidé, skvělí muži z Chicaga. Když tento muž vešel toho rána do letadla, přemýšlím, zda toho večera, když šel do církve, šel s dobrými záměry. Zda pastor dal výzvu k oltáři? Zda pokáral hřích a tento muž měl šanci? Anebo odešel jako zvíře! Byl tento muž v Božích očích synem Božím?

⁹³ Myslete na tyto věci přátelé. Jsou důležité. Jsou nejen důležité, jsou to pro vás v této hodině nejdůležitější věci. To je čas rozhodnutí. Je to čas, ve kterém smíš učinit své životní rozhodnutí, od teď na celý život. Smíš to udělat během toho, co se budeme modlit.

⁹⁴ Nebeský Otče, jak jsme četli v Bibli o tom, co jsi Ty řekl o hříchu a o tom, kdo jej činí a nevyznává. Uvědomujeme si, co znamená zemřít bez poznání Boha. Víme to podle zkušeností jiných, které jsme viděli odcházet. Ti, kteří to měli v úmyslu, ti, kteří to příliš dlouho odkládali. Bože, ti, kteří to vyznávali, ale ne to vlastnili, o čem mluvili, že měli ti, kteří vystupovali jako křesťané a přece nikdy křesťany nebyli. Jejich život to dokazoval a jejich smrt to prokázala.

⁹⁵ Nyní, Otče, modlím se, aby jsi mluvil dnes večer zde ke každému srdci. I já sám, Pane, proto, že jsem byl liknavý, proto, že mnoho věcí, jež jsem mohl udělat a neudělal, vyznávám svoji chybu. Vyznávám chyby těchto lidí. Vyznávám chyby tohoto národa. Prosím Tě, aby jsi prokázal

milosrdenství, Pane. Mám tři malé děti, které mám vychovat. A žijeme nyní v horké době, Bože, není potřeba, abychom utíkali. Ty o tom všem víš. Bože, chci být s Tebou v pořádku.

⁹⁶ Jednoho dne, pokud to nezpůsobí atomová bomba, může to být nehoda. Pokud nás nepotká nehoda, přijde nějaká nemoc. Něco nás musí potkat. Ale jsme tak šťastní, že víme, že je cesta úniku. „Jméno Páně je—je věží a spravedliví tam pospíchají a jsou v bezpečí.“ Bože, ať přítel, hříšník, dnešního večera, chlapec, dívka, muž nebo žena uvidí otevřené dveře, příležitost, a běží ke Kristu v této hodině.

⁹⁷ Nyní, dokud naše hlavy jsou skloněny, je zde někdo... Víím, že jsou zde takoví, kteří by chtěli se zdviženou rukou říci Bohu: „Stydím se za svůj život. A já—já chci vyznat před Bohem svoje chyby a prosit o milosrdenství.“ Zvedněte své ruce k Bohu. Bůh ti žehnej. Bůh ti žehnej. Bůh ti žehnej. Jsou to mnozí z vás, mnozí z vás. Ano. Mnozí z vás také tady, kteří... Bůh vás žehnej.

⁹⁸ Mnozí z vás zde, kteří dlouhou dobu předstírali křesťanství, a víte, že jste před Bohem selhali úplně, víte, že nyní děláte věci, které byste dělat neměli. A pokračujete nevyznávajíc je, jen se jednoduše dáte unášet s proudem. Díváte se na takové programy, na které byste se dívat neměli. Prohlížíte časopisy a čtete takovou literaturu, kterou byste číst neměli. Toto se na křesťany nesluší. Posloucháte vtipy o ohavnostech—ohavnostech a sprostých věcech a oplzlostech, o kterých víte, že byste dělat neměli; zároveň muži i ženy. Víte, kde byste mohli promluvit a neučinili jste to a snad jste vinni hříchem nedbalosti.

⁹⁹ Divím se, že jste nezvedli svoje ruce k Bohu, aby se nad vámi smíloval a odpustil vám. Zvedněte své ruce. Pán ti žehnej mladá paní; jako žena, jež se pohybuješ tam venku jsi přišla k oltáři vyznat to svoje. Zvedni svoji ruku k Bohu. Pán ti žehnej. Je to pravda, pane. Je to pravda. Pán ti žehnej. Zvedni svoji ruku. Víš, že jsi udělal chybu.

¹⁰⁰ Uvažuji, zda máte toho večera odvahu, se setkat se mnou u oltáře. Poklekněme zde dookola a řekněme: „Bože, smiluj se nad všemi. Potřebujeme Tebe.“ Pán ti žehnej, paní.

¹⁰¹ Vidím tyto mladé ženy přicházející, s pláčem, život je před nimi! Nacházejí se na křižovatce. Ony jsou obětí situace. Jak? Zda si uvědomuješ, starý muži, že když jsme my byli chlapi, naši hoši mají desetkrát více pokušení, než jsme měli my? Sestro, uvědomuješ si, že tvoje dcera má desetkrát více pokušení než ty, když jsi byla dívkou? Copak bude mít její dcera? Pohlédněte na věci, filmy, jež kreslí ďábel.

¹⁰² Ó, jak vám je zapotřebí modlitby! Nyní se znovu vrátíme k sobě. Bratře, uvědomuješ si, že se nemodlíme ani polovinu z

toho, co se modlili naši otcové? Pastore, víš, že neklekáme tolikrát na kolena, jako to dělali pastoři před námi? Paní, uvědomuješ si, že nevyučuješ svoji dceru, a nemodlíš se s ní v noci, jak to tvoje matka dělala s tebou? Pak, co s tím, kdo je vinen? My jsme vinní. To se nedá obejít. Vinní jsme my.

¹⁰³ Já jsem vinen. Jsem vinen tím, že nevykonávám dílo Boží jak bych je měl vykonávat. Vyznávám to, že nejsem v pořádku. Prosím Boha, aby byl ke mně milosrdný. Když pohlédnu kolem a vidím příležitosti, jež jsem zmeškal kvůli hloupostem, malým, starým, bezvýznamným věcem, které nic neznamenají. Stydím se za sebe jako kazatel Evangelia před vámi. Činím před Bohem pokání a prosím Boha, aby mi odpustil a církev, aby mi odpustila, že jsem byl v díle Božím tak liknavý. Z Boží milosti a s Boží pomocí nebudu—nebudu naslouchat, co... Každý se vám snaží říci, abyste něco udělali. Oni mají program. Připravili také něco k práci pro tebe. Nesmysl. Já znám Boží program; ten je vypsán zde v Bibli. Stydím se za sebe jako kazatele Evangelia. Milion získaných duší; měl bych mít získaných deset milionů duší. Jsem hodně vzadu.

¹⁰⁴ Co s tebou? Kolik duší jsi získal ty od té doby co jsi v Kristu? Křesťanství jen přechází z jednoho na další. Kolik duší jsi získal od té doby, co jsi křesťanem? Pokud nezískáváš duše, jsi vinen, jsi neplodný, přinášíš hanbu na církev a Evangelium. Kolik lidí jsi přivedl na modlitební shromáždění ve středu večer? Pokud to neděláš, měl by ses ze sebe před Kristem stydět. Jsi vinen a tvoje místo je na oltáři. Vyzývám vás, abyste přišli se mnou k pokání. [Br.Branham dělá přestávku—vyd.]

¹⁰⁵ Tedy skloňme svoje hlavy a ponechme je minutu skloněny, dokud nepocítím svoji vinu a nebudu se kát. Jen skloňte svoje hlavy. [Br.Branham odchází z kazatelny a kleká u oltáře—vyd.]

¹⁰⁶ Náš Nebeský Otče, skláním se u toho oltáře a prosím o odpuštění mého hříchu. Prosím o odpuštění hříchů těch, kteří jsou kolem oltáře. Prosím o odpuštění pro tuto církev, pro tělo, pro těla Tvého... národně i mezinárodně prosím o smilování pro nás, jelikož jsme byli tak liknaví ve věcech Království. Prosím, abys nám naše hříchy prominul a odstranil naše—naše—naše přestoupení. A odpusť, že jsme byli tak nerozumní, nerozumnou omezenost lidí. Jak jsme se stali nedostatečnými! Jak jsme se uchopili tělesného cvičení! Jak jsme udělali věci, které jsme udělat neměli! Jak jsme před Tebou zhřešili!

¹⁰⁷ A v tomto nedělním večerním shromáždění, Otče, když vidíme rdějícího se proroka v Bibli, červenáme se dnes večer. Já se rdím před Tebou za hříchy lidí. Lidé, můj národ, můj lid, zastýdl jsem se za ně, Pane. Když vidíme naše mladé ženy, jež chodí po ulicích a jednají jak je to vidět! Když vidíme prostituci, ve které žijí mladí lidé v—v různých okolnostech

života! Když vidíme, že zůstávají doma a nejdou do církve, čtou nějaké časopisy, jež by číst neměli! Dívají se na necenzurované programy! Poslouchají Hollywoodské špinavé žerty! Poslouchají starou boogie-woogie hudbu od ďábla, jež se vyklubala z lidí neslavné pověsti a špatného svědomí, pod ďáblovým vlivem, aby inspirovala ďáblova díla!

¹⁰⁸ O Bože, stydím se za sebe, že jsem teď nekáral takovým způsobem, jako bych měl. O Bože, zbav mne viny. Prosím Tě, abys to udělal. Prosím Tě, abys odpustil těm lidem, jež zde jsou, v první řadě nám všem. Pomož nám povstat od tohoto oltáře jako novým mužům a ženám. Pomož nám odejít odsud jak se sluší na křesťany, aby chodili.

¹⁰⁹ Pomož nám: „Odvrhnout všeliké břímě a snadno obkličující nás hřích, skrze trpělivost konat běh uloženého sobě boje.” Ne dívat se na televizi, ne dívat se na komedie světa, nýbrž: „Patříce na Vůdce a Dokonavatele naší víry, Pána Ježíše Krista, Který nedbal na hanbu kříže a nesl jej za nás, vně za bránou utrpěl, aby mohl Svou Krví zasněžit lid.”

¹¹⁰ Očisti nás od veškeré nespravedlnosti a vezmi nás jako (za) svoje děti dnes večer a přijmi nás v modlitbě pokání. A dej nám, Pane, pokoj a radost. Ať na všech postelích dnes večer, až se uložíme, myslíc na toto večerní shromáždění, abychom přemýšleli nad stavem světa, který nám teď Bible zjevila. Ať naše tváře, když o tom přemýšlíme, se zastydí, abys mohl přinést pokoj a štěstí do každého srdce. Číníme pokání, Pane, před Tebou, na tomto oltáři.

¹¹¹ Bože, pomoz mi, když se nyní probírám kupředu vírou a modlím se, aby Tvou vůlí bylo, aby mnoho, mnoho, mnoho stovek lidí mohlo být získáno pro Tebe. A pomoz mi, abych měl víru a odvahu, když postupuji vpřed; abych se nedíval na nikoho, nýbrž na Tebe, Vůdce a Dokonavatele naší víry. Bože, uděl to.

¹¹² Odpusť všem diakonům této církve. Odpusť pastorovi. Odpusť členům, Pane. Odpusť každému všechny naše hříchy. Odpusť nám, Pane. Odpusť všem cizím, jež jsou v našich branách. Necht' pocítíme úder Ducha Svatého v našem životě, neboť jsme poníženi před Tebou dnešního večera, činíc pokání z celého našeho srdce, aby jsi nás přijal a udělal pokornými, tichými, posvěcenými, skromnými lidmi pro Tvoji službu. Uděl nám toto požehnání, Pane, na oltáři, na kterém jsme. Dej to. A skloň naše hlavy a srdce před Tebou. Prosíme o to ve Jménu Tvého Syna, Pána Ježíše. Amen i Amen.

Já jsem Tvůj, ó Pane, slyšel jsem Tvůj hlas
a Tvá láska ke mně promluvila;
pak jsem zatoužil pozvednout se na ramenech víry
a být tažen blíže k Tobě.

Táhni mne blíž, blíž, požehnaný Pane,
ke kříži, kde jsi Ty zemřel;
táhni mne blíž, blíž, blíž, požehnaný Pane,
k Tvému drahému, krvácejícímu boku.

113 Podél oltáře, dnes večer, mezi mými bratry, kteří jsou zde u oltáře, jsem vděčný, že mohu dnes večer vidět přibližně tolik mužů jako žen. Obvykle je to žena, která se může snáze zlomit. Jejich srdce, je v nich něčím, co může být snáze dotknuto díky ženskosti. A ony—ony jsou dámami a ty je můžeš někdy dotknout. Ale jsem tak vděčný, když vidím, jak se Duch Svatý dotýká rovněž mužů a přivádí je k oltáři.

114 A přemýšlím, kolik z vás, jež nyní klečíte u oltáře, pocítilo, že jste učinili zasvěcení se Bohu, odcházíte odsud dnes večer, aby jste žili lepším životem z Boží milosti a udělali víc pro Království Boží a pro Jeho věc. Pozvedli byste své ruce ke Kristu, když jste kolem oltáře a řekli: “Věřím, že jsem nyní udělal pokání.” Necht’ vám Pán žehná.

115 Kolik z vás tam vzadu pocítilo, že jste činili pokání u své lavice; pocítujete, že byste chtěli pokračovat lépe? Bůh vás žehnej.

Nyní povstaňme.

116 Vy, tady u oltáře, otočte se tímto způsobem, pokud chcete. Nyní, tady u oltáře napřáhněte svoje ruce tam k nim, že je prosíte o modlitbu, abyste mohli pokračovat vpřed. Chcete napřáhnout svoje ruce k jedincům z posluchačstva? V pořádku. Nyní vy, napřáhněte své ruce sem k oltáři, abyste mohli rovněž prosit o jejich modlitbu. Abychom byli . . . Bůh nám pomůže to udělat. Ať nás Pán Ježíš požehná.

Nyní, nezapomeňte na nedělní večerní shromáždění.

117 Chceš něco říci bratře Neville? [Bratr Neville mluví k bratru Branhamovi—vyd.] V úterý a ve středu večer . . . Kde se tato mise nachází? [Bratr Neville odpovídá.] 1628 West Market, příští úterý a středu večer.

118 A pak v sobotu a v neděli budu v Madisonville, Kentucky, tam v auditorium. A pak pojedeme do New Yorku.

119 Nyní, důvodem, proč odcházíme včas, moje tchyně velmi, velmi onemocněla a oni mne volají. Nyní . . .

120 Chceš něco dodat, bratře Neville? [Bratr Neville říká: „Ne.”—vyd.] Nic.

121 Skloňme jen na chvílku své hlavy a během toho se modleme. Dobře. Nyní pomalu:

Bůh buď s vámi než se sejdem zas! V . . .

Rdějící se prorok, Roč. 5 sv. 2
(*A Blushing Prophet*, Vol. 28 No. 4)

Toto Poselství bylo proneseno bratrem Williamem Marrionem Branhamem v neděli večer, 25. listopadu 1956, v Branhamově modlitebně v Jeffersonville, Indiana, U.S.A. Bylo vynaloženo vškeré úsilí k přesnému doslovnému překladu Poselství z magnetofonové nahrávky k vytištění stran knihy a je vytištěna nezkráceně a *bezplatně* šířena Voice of God Recordings.

První české vydání v roce 1995.

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org